

หลักการพื้นฐานในการนำแนวทางด้านความเท่าเทียมทาง เพศและความครอบคลุมทางสังคม (GESI) มาประยุกต์ใช้ในกระแสหลัก

ณภัทร ครุฑไทย

SOGIESC RIGHTS and Corporate Inclusion

APCOM FOUNDATION

หลักการพื้นฐานใน การนำแนวทางด้านความเท่าเทียมทางเพศ และความครอบคลุมทางสังคม (GESI) มาประยุกต์ใช้ในกระแสหลัก

- การไม่เลือกปฏิบัติ
- ความเสมอภาคทางเพศในทางพฤตินัย
- การตรวจสอบสิทธิมนุษยชนแบบรอบด้าน

ดัดแปลงมาจากหลักการพื้นฐานของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)

ประเทศไทยเข้าเป็นรัฐภาคีของ CEDAW เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2528 และพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2543

การไม่เลือกปฏิบัติ

การเลือกปฏิบัติ

การไม่เลือกปฏิบัติ

1.

ความแตกต่าง /
การกีดกัน
การจำกัด

2.

บนหลักการพื้นฐาน
ของเพศสรีระ

5.

การเป็นที่ยอมรับ
ความเพลิดเพลินหรือการ
กระทำใด ๆ ของผู้หญิง

6.

โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการ
สมรส

การเลือกปฏิบัติ

3.

มีผลกระทบหรือ
มีเป้าหมาย

4.

ในการทำให้เกิด
ความอ่อนแอ
หรือด้อยค่า

7.

บนพื้นฐานของ
ความเท่าเทียม
ของชายและหญิง

เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย

- ชายและหญิง ควรได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน เพื่อความเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง
- ทุกคน ควรได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน เพื่อให้เท่าเทียมกันอย่างแท้จริง

หลักการของ ความเสมอภาคทางเพศในทางปฏิบัติ

ความเสมอภาคทางเพศในทาง
นิตินัย

ความเสมอภาคทางเพศในทาง
พฤตินัย

รูปแบบของความเท่าเทียมกันในทางนิตินัย

การปฏิบัติต่อทุกคนเหมือนกัน

- ผู้หญิงต้องได้รับการปฏิบัติเหมือนผู้ชายทุกประการ
หากต้องการได้รับความเท่าเทียมกับผู้ชาย
- ถ้าผู้หญิงต้องการความเท่าเทียม พวกเธอก็ต้องทำทุกอย่างที่ผู้ชายทำ
- โดยนัยนี้ก็คือผู้หญิงต้องได้รับการปฏิบัติตาม มาตรฐานของผู้ชาย

รูปแบบของความเท่าเทียมกันในทางนิตินัย

ปัญหาของแนวคิดนี้คือการไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางชีววิทยา และเพศสภาพ (สังคม) ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย และเนื่องจากการไม่คำนึงถึงความแตกต่างเหล่านี้ แนวทางความเสมอภาคในทางนิตินัยอาจทำให้ การเลือกปฏิบัติและความเสียเปรียบนั้นเป็นเรื่องที่ยืดเยื้อและไม่มีบทสรุป

รูปแบบความเท่าเทียมกันในทางนิตินัยถือว่าชายและหญิงเหมือนกัน ผู้สนับสนุนรูปแบบนี้ให้เหตุผลว่าผู้ชายและผู้หญิงควรได้รับการปฏิบัติ ในลักษณะเดียวกัน

“ความเสมอภาคในทางนิตินัยเน้นการปฏิบัติที่เหมือนกัน
โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบ และสถานการณ์ก็ไม่ได้คำนึงถึงผลเสีย
ที่อาจนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน เมื่อผู้คนที่อยู่ในสถานการณ์
ที่แตกต่างกันและได้รับการปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน”

- Gooneskere (2548)

ความเสมอภาคทางเพศใน**ทางนิตินัย**

รูปแบบของความเท่าเทียมกันในทางพหุติčný

ความเท่าเทียมกันในทางพหุติčný ไม่ใช่แค่ทางนิติčný

“จำเป็นต้องให้ผู้หญิงได้รับความเท่าเทียมกันตั้งแต่ต้น
เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้หญิงให้ดีขึ้นโดยการ
สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย
เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เท่าเทียมกัน”

- คำแนะนำทั่วไปของ CEDAW #25 วรรค 8.

รูปแบบของความเท่าเทียมกันในทางพฤตินัย

“ดังนั้น จึงไม่อาจรับประกันได้ว่าการปฏิบัติต่อผู้หญิงนั้นเหมือนกับผู้ชาย

แต่ควรคำนึงถึงความแตกต่างทางชีววิทยา สังคมและวัฒนธรรม

ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายด้วย

ภายใต้บางสถานการณ์ มีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้หญิงและผู้ชาย

แตกต่างกันเพื่อแก้ไขความแตกต่างดังกล่าว”

- คำแนะนำทั่วไปของ CEDAW #25 วรรค 8.

ผู้หญิงไม่ได้อ่อนแอ

ข้อสันนิษฐาน :

ผู้หญิงไม่ได้อ่อนแอโดยธรรมชาติ

แต่ต้องทนทุกข์กับข้อเสียเปรียบบางประการ

ที่ผู้คนกำหนดขึ้นและหากมีการกำจัดข้อเสียนั้นออกไป

ก็ไม่มี ความจำเป็นที่ผู้หญิงจะต้องได้รับการคุ้มครองอีก

ความเป็นจริงและบริบทของผู้หญิง

ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับบริบท ความเป็นจริง
และ ประสบการณ์ของผู้หญิง

และ

ผลลัพธ์หรือผลลัพธ์ของการกระทำและมาตรการ
ที่มุ่งเน้นไปที่หรือส่งผลกระทบต่อผู้หญิง โดยมีความหวังว่า
จะมีการกำจัดข้อเสียเปรียบต่าง ๆ เหล่านั้น
ออกไปจากผู้หญิง

เราจะต้องยอมรับความแตกต่าง

และจะต้องพิจารณาวิธีการ

ในลักษณะที่ผู้หญิงมีความแตกต่างจากผู้ชาย

และ

รับรองว่าความแตกต่างเหล่านี้ ได้รับการรับรู้และตอบสนอง
โดยการแทรกแซงทางนโยบายหรือกฎหมายและแผนการต่าง ๆ

ความเท่าเทียมทางเพศ

การยืนยันหรือการปฏิบัติเป็นพิเศษ
เพื่อแก้ไขข้อเสียเปรียบบางประการ

มาตรการพิเศษชั่วคราวที่มุ่งเน้น
ในการเร่งความเสมอภาคทางนิตินัย

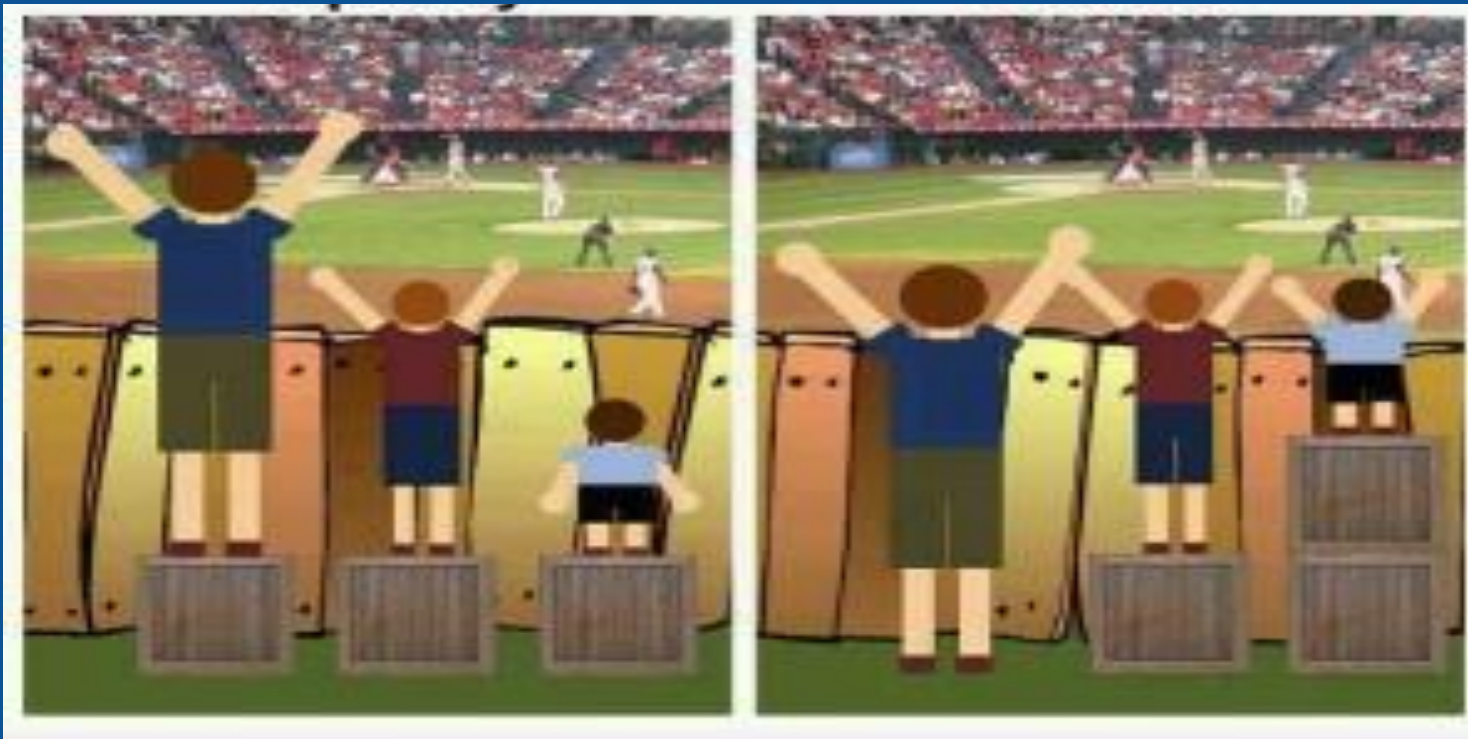

ความเสมอภาคทางเพศใน**ทางนิตินัย**

ความเสมอภาคทางเพศใน**ทางปฏิบัติ**

ความเสมอภาคทางเพศในทาง**นิตินัย**

การปฏิบัติที่มีลักษณะเดียวกัน

ความเสมอภาคทางเพศในทาง**ปฏิบัติ**

ความเท่าเทียมกันของผลลัพธ์

หลักการของ การตรวจสอบสิทธิมนุษยชนแบบรอบด้าน

รัฐมีหน้าที่ต้องทำให้เรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง

พันธกรณีเชิงลบ : การไม่แทรกแซงในการใช้สิทธิ

พันธกรณีเชิงบวก: มีการออกคำสั่งให้ใช้มาตรการที่ออกแบบมาเพื่อให้บรรลุความเสมอภาคในทาง
พหุติ๋นัยและการพัฒนา
ในกลุ่มของคนชายขอบ

รัฐมีหน้าที่เคารพ ค้ำครอง และปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชน

หน้าที่ในการเคารพ

กำหนดให้รัฐและหน่วยงานและตัวแทนทั้งหมดงดเว้นจาก

การกระทำใด ๆ ที่เป็นการละเมิดความเป็น
บูรณภาพของบุคคลหรือละเมิดเสรีภาพของเธอ
หรือของเขา

รัฐต้องละเว้นจากการแทรกแซงสิทธิไม่ว่าทางตรง
หรือทางอ้อม

หน้าที่ในการค้ำครอง

กำหนดให้รัฐและตัวแทนของรัฐต้องจัดทำ
มาตรการที่จำเป็น

เพื่อป้องกันบุคคลหรือกลุ่มอื่น จากการละเมิด
ความเป็นบูรณภาพ เสรีภาพในการกระทำ หรือ
สิทธิมนุษยชนด้านอื่น ๆ ของบุคคลนั้น

หน้าที่ในการปฏิบัติตามหน้าที่

กำหนดให้รัฐต้องใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าแต่ละคน
ที่อยู่ในเขตอำนาจของตนจะได้รับสิทธิของตน ซึ่งเป็นที่ยอมรับใน
สนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน และไม่สามารถรับประกันได้
ด้วยความพยายามส่วนบุคคล

รัฐจะใช้มาตรการทางกฎหมาย การบริหาร งบประมาณ
การพิจารณาคดี การส่งเสริมและมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสม
เพื่อให้สิทธินั้นเกิดขึ้นจริงอย่างเต็มที่..”

หน้าที่ในการปฏิบัติตามหน้าที่

รวมถึงหน้าที่ในการ **อำนวยความสะดวก** **สะดวก** **จัดหา** และ **ส่งเสริม**

หน้าที่ในการ**ส่งเสริม** หมายถึง การดำเนินมาตรการเพื่อ **ให้ความรู้**
แก่ประชาชนทุกคนเกี่ยวกับสิทธิด้วยวิธีการต่าง ๆ
เช่น การให้การศึกษานอกระบบ การเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะ
และข้อมูลแก่ผู้ใช้บริการ

